

Motion till riksdagen 2010/11:Ub1

av Richard Jomshof m.fl. (SD)
med anledning av prop. 2009/10:219

Betyg från årskurs 6 i grundskolan

Sammanfattning

Regeringen föreslår i sin proposition 2009/10:219 att betyg ska sättas vid varje terminsslut i alla ämnen utom språkval fr.o.m. höstterminen i årskurs 6 i grundskolan och att rektor ska ges möjligheten att sätta ett sammanfattande betyg i samhällsorienterande (SO) respektive naturorienterande (NO) ämnen i årskurs 6.

Sverigedemokraterna menar att förslaget i stora drag är bra, men har två invändningar. Dels menar partiet att betyg ska införas redan i årskurs 4 i grundskolan, dels att möjligheten för rektor att sätta sammanfattande betyg i samhällsorienterande (SO) respektive naturorienterande (NO) ämnen i årskurs 6 ska tas bort. Därför yrkar Sverigedemokraterna att regeringen ska återkomma med ett nytt förslag där Sverigedemokraternas båda ändringsförslag är inarbetade.

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med ett omarbetat förslag där det framgår att betyg ska sättas vid varje terminsslut i alla ämnen utom språkval fr.o.m. årskurs 4 i grundskolan.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma med ett omarbetat förslag där möjligheten för rektor att besluta om sammanfattande betyg för samhällsorienterande (SO) respektive naturorienterande (NO) ämnen i årskurs 6 är borttagen.

Fel! Okänt namn på

Svensk skolas kräftgång

Hösten 2009 kunde vi ta del av en rapport från den internationella kunskapsmätningen TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study), som visade att Sverige har sjunkit i rankningen vad gäller gymnasieelevernas kunskaper: Av de länder som deltog i mätningen hamnade Sverige på en jumboplats (plats 9 av totalt 10) när det gäller kunskaperna i matematik och på plats fem i ämnet fysik. Det visade sig dessutom att andelen elever som har sämre kunskaper än en "medelgod kunskapsnivå" nästan har fördubblats och att endast 1 % av gymnasieeleverna når upp till det högsta resultatet i matematik. I själva verket finns det inget land som sjunker så mycket som Sverige i den ovan nämnda undersökningen.

Resultatet är dock ingen nyhet i sig. Redan 2003 visade TIMSS-rapporten att svenska elever blivit allt sämre i ämnena matematik och naturvetenskap, en bild som förstärktes ytterligare i TIMSS-rapporten från 2007, i vilken det dessutom framkom att svenska elever hamnade under EU/OECD-genomsnittet i dessa båda ämnen.

Även industriländernas ekonomiska samarbetsorganisation OECD visade i sin s.k. PISA-rapport (Programme for International Student Assessment) år 2003, där man jämförde skolresultat från 41 länder (varav 30 medlemmar i OECD), att det hade gått utför med Sverige jämfört med undersökningen 2000 vad gäller ämneskunskaper, problemlösning och disciplin. PISA-rapporten från 2006 förstärkte denna bild ytterligare.

Värt att notera är att i PISA-rapporten från 2000 hade 7 OECD-länder ett signifikant bättre resultat än Sverige. År 2003 var motsvarande antal 8 länder, och år 2006 var det så många som 12 OECD-länder som hade signifikant bättre resultat än Sverige. I PISA-rapporten från 2006 framkom dessutom att svenska elever låg på en genomsnittlig nivå i naturvetenskap och matematik, medan de i de två tidigare undersökningarna placerat sig strax över genomsnittet.

Oroväckande signaler sänder dessutom TIMSS-undersökningen från 2007 som visar att det förekommer en ökad spridning mellan elever, dvs. att klyftan mellan elever som presterar bra respektive dåligt ökar, med en ökad segregation som följd.

Det är uppenbart att svensk skola står inför en rad problem som behöver åtgärdas snarast möjligt. Det är här Sverigedemokraterna kommer in.

En rad olika förklaringar

Det finns en rad olika förklaringar till att svensk skola förlorar i kvalitet. *En* förklaring kan säkert vara bristande resurser, vilket dels är en följd av att det svenska välfärdssamhället är på väg att raseras som en följd av en ansvarslös politik, dels en följd av många gånger okunniga kommunpolitiker som vägrar inse betydelsen av att prioritera skolan. Men, vi ska samtidigt vara medvetna

om att Sverige är ett av de länder som resursmässigt satsar mest på skolan, och vi måste därför söka huvudförklaringarna på annat håll.

En huvudförklaring till att det ser ut som det gör i dag, menar vi, är kommunaliseringen av den svenska skolan, en kommunalisering som har lett till stora kommunala och regionala skillnader mellan skolorna. Skolan har kommit att bli allt mer segregerad och ojämlik, med ett otydligt ledarskap och sjunkande kunskapsnivåer. Ett återförstatligande av den svenska skolan är nödvändigt om vi vill ha en likvärdig och rättvis svensk skola.

Ytterligare en huvudförklaring till den svenska skolans kräftgång är de senaste decenniernas massinvandring och mångkulturalistiska utgångspunkt. Det är uppenbart att många av de problem den svenska skolan i dag brottas med är en direkt följd av att det en gång trygga och homogena svenska samhället nu ersatts av ett hårt, kallt och segregerat mångkulturellt samhälle. Sverigedemokraterna är övertygade om att svensk invandringspolitik måste förändras i grunden om vi över huvud taget ska kunna återskapa en trygg och väl fungerande skola.

Ett exempel på motsatsen är vårt grannland Finland, ett land som dessutom ligger i den absoluta toppen i ovan nämnda undersökningar. I den norska tidningen Aftenposten den 12 december 2004 menade den finske professorn Matti Klinge att Finlands stränga invandringspolitik har lett till att kvaliteten i den finska skolan kunnat behållas, vilket inte är fallet i länder med stor invandring. Han pekade också på att undervisningen i finsk historia och litteratur har en stark position i Finland: "Att nedtona undervisningen i nationens historia eller att göra historieundervisningen internationell, har aldrig varit något alternativ i Finland. Vi har inte, som i Sverige, levt med idéer om varken det gränslösa eller det mångkulturella samhället", menade professor Klinge, samtidigt som han påpekade att man i Finland valt att hålla kvar vid disciplinen i skolan, vilket länder som Sverige inte gjort.

Dagens skola kännetecknas allt mer av att elever ska lära sig på egen hand genom att själva söka information. Traditionella prov ersätts ofta med redovisningar och olika typer av grupparbeten, samtidigt som det blir allt viktigare att lärande måste vara roligt. Läraryrollen har kommit att undermineras och i allt större utsträckning enbart utgöra en organisatorisk funktion som ska uppmuntra fria studier och fritt forskande. Att så verkligen är fallet förstärks av den senaste rapporten från TIMSS som visar att Sverige har mindre undervisningstid än övriga länder som ingår i studien och mer tid åt individuellt arbete, vilket också påverkar resultaten. Det är tydligt att eleverna behöver fler lärarledda lektioner i de aktuella ämnena – av behöriga och kompetenta lärare.

För de elever som tidigt kan ta ansvar, som kommer från studievana hem och som är studiemotiverade, kan dessa studiemetoder fungera. Den många gånger kravlösa skolan riskerar dock att missgynna i första hand studiesvaga elever eftersom det ofta är dessa personer som behöver tydliga ramar och mål för att kunna prestera. Detta tillsammans med avskaffandet av betyg på grundskolans låg- och mellanstadium under 1970-talet, har främst kommit att drabba barn från hem utan studietraditioner, en bild som förstärks av en aktuell rapport från Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU).

Fel! Okänt namn på

Att regeringen i sin proposition 2009/10:219 Betyg från årskurs 6 i grundskolan nu föreslår att betyg ska införas från årskurs 6 i grundskolan, är därför något positivt och ett steg i rätt riktning. Sverigedemokraterna menar dock att betyg ska införas redan i årskurs 4, då vi menar att barnen tidigt måste lära sig att tydliga utvärderingar och betyg är en naturlig och integrerad del av den svenska skolan. Detta utöver andra fördelar betyg ger, inte minst ökade möjligheter att tidigt upptäcka barn i behov av stödinsatser. Att införa betyg i årskurs 4 ter sig dessutom mer naturligt då eleverna börjar ett nytt stadium, mellanstadiet. Att tidiga betyg har en positiv inverkan ser vi för övrigt i vårt grannland Finland, där man valt att hålla kvar vid betygen i de lägre årskurserna.

Ett av huvudmålen med Sverigedemokraternas skolpolitik är att skapa en likvärdig skola där alla barn och ungdomar ges samma rättigheter, skyldigheter och möjligheter, en skola där ingen lämnas utanför och faller mellan stolarna. Vi är därför mycket tveksamma till förslaget att låta rektor sätta sammanfattande betyg i samhällsorienterande (SO) respektive naturorienterande (NO) ämnen i årskurs 6. För att en likvärdig skola ska vara möjlig krävs det att betygssättningen är likvärdig över hela landet, varför vi motsätter oss denna del i propositionen.

Stockholm den 19 oktober 2010

Richard Jomshof (SD)

Margareta Sandstedt (SD)

William Petzäll (SD)